

1-22132966-46-1-12092022
dosar nr. 1-258/22

SENTINȚĂ
În numele Legii

27 martie 2023

mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central

Instanța în componența :

Președintelui de ședință, judecător

Lina Popescu

Grefierul

Liudmila Tincu

Cu participarea:

Procurorului

Evghenii Haric

Apărătorului

Igor Grosu

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza penală de învinuire a lui

Miron Ludmila *****, a.n. *****, născută și domiciliată în or. ***** str. ***** nesupusă militar, studii gimnaziale, căsătorită, 3 copii minori la întreținere, casier contabil SRL Danicon-Trans, fără antecedente penale, identificată în baza b/i seria B nr.***** IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod Penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei 12.09.2022-27.03.2023.

Procedura de citare legal executată.

În procedură generală, instanța de judecată, -

A CONSTATAT:

Miron Ludmila *****, intenționat, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Pereu Liliana Tudor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție unică, având un plan bine chibzuit, împărțind în prealabil rolurile între ei, având drept scop dobândirea ilicită a mijloacelor bănești de la partea vătămată Muntean Andrei, au inițiat o discuție pe rețeaua de socializare „Facebook” cu soția acestuia Muntean Marionela, în cadrul căreia prezentând ca adevărată o faptă mincinoasă în privința naturii actului juridic invocând, că aceasta va fi angajată în calitate de vânzător online, a obiectelor de vestimentație, fapt prin care au obținut de la aceasta, datele cardului bancar a părții vătămate Muntean Andrei, cu contul nr. ***** al BC „Moldindconbank” SA. Intrând în posesia acestor date, la 05 august 2020, în intervalul de timp 15¹⁷ - 15²⁴, prin intermediul aplicației P2P: MDA, Chișinău, MOB_BANKING, în 5 tranzacții au însușit suma de 5000 lei MD. Trei tranzacții a câte 1000 lei MD fiecare, în total 3000 lei MD, au fost redirecționate către cardul bancar al lui Miron Ludmila ***** cu numărul de cont ***** al BC „Moldindconbank” SA. Alte două tranzacții a câte 1000 lei MD, în total 2000 lei MD, au fost redirecționate către cardul bancar ce aparține cet. Pereu Tudor, care se afla în posesia și folosința fiicei sale Pereu Liliana Tudor, cu numărul de cont ***** al BC „Moldindconbank” SA. Astfel,

părții vătămate Muntean Andrei, i-a fost cauzată o pagubă materială, în proporții considerabile în sumă totală de 5000 lei MD.

Procurorul Evghenii Haric, procuror din Procuratura Soroca, a susținut în instanță acuzarea de stat, pledând pentru recunoașterea lui Miron Ludmila *****, vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) CP al RM, cu aplicarea modificărilor survenite în cadrul codului penal cu indicii de calificare, care ușurează pedeapsa penală în temeiul art. 325 alin. (2) Cod de Procedură Penală și în baza acestei Legi, în temeiul modificărilor survenite în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) CP al RM, luând în considerație comportamentul inculpatei și gravitatea faptei incriminate, personalitatea acesteia, faptul că s-a eschivat de la examinarea cauzei, fiind anunțată în căutare, luând în considerare circumstanțele agravante a comiterii infracțiunii, solicită a-i stabili o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, totodată subliniind imposibilitatea aplicării actului amnistiei conform Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, din motivul lipsei cererii inculpatei în acest sens.

Avocatul Igor Grosu, apărând interesele inculpatei Miron Ludmila ***** în baza mandatului Seria MA nr. 15722106 din 22 ianuarie 2021 (f.d. 76), a pledat în dezbateri judiciare pentru achitarea inculpatei din motiv că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pentru demonstrarea vinovăției, fiind existente anumite suspiciuni, procesul de sustragere a mijloacelor bănești nu a fost clarificat. Totuși, în cazul în care instanța de judecată v-a constata vinovăția inculpatei Miron Ludmila *****, solicită aplicarea prevederilor art. 2 al Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și liberarea lui Miron Ludmila ***** de executarea pedepsei.

Inculpata Miron Ludmila *****, fiind legal citată despre data, locul și ora ședinței în ședința de judecată nu s-a prezentat, eschivându-se de la preșentarea în ședința de judecată.

Potrivit art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin.(2) pct.1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la urmărirea penală și de la judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 23 noiembrie 2022, inculpata Miron Ludmila ***** a fost anunțată în căutare, fiind intentat de către Inspectoratul de Poliție Strășeni dosarul de căutare nr. 2221320447.

Având în vedere faptul, că instanța de judecată a întreprins toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatului la ședința de judecată, dar și ținând cont de faptul că acesta, cunoscând despre cauza penală intentată în privința sa, nu a manifestat diligența cuvenită pentru a se informa de ședințele de judecată, în temeiul alin. (6) art. 321 CPP, constatînd că inculpatul se eschivează de la prezentarea în ședința de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CtEDO în acest sens: Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la

ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual. De asemenea, se atenționează asupra faptului că, de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Deși inculpata în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a abordat o poziție față de învinuirea imputată, vinovăția acesteia integral este demonstrată prin probele cercetate și analizate în cadrul ședinței de judecată și anume, declarațiile părții vătămate și a martorului.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată Muntean Andrei Ion, a comunicat că la data de 05 august 2020 se afla în mun. Soroca. Deplasându-se la domiciliu în s. Rublenița, r. Soroca, ajuns acasă a primit o notificare pe telefon precum că au fost făcute tranzacții de pe cardul bancar. La acel moment, aplicația bancară instalată în telefonul său mobil, gestiona două carduri bancare, unul salarial și altul pe care nu-l utiliza. Intrând în aplicație, a văzut că pe cardul salarial, bani nu erau, însă pe celălalt card pe care nu îl folosea erau bani în minus. Verificând extrasul și istoricul tranzacțiilor, a văzut că au fost făcute cinci transferuri către niște conturi necunoscute, neefectuate de el personal, dintre care trei tranzacții pe un cont bancar, două tranzacții cu donație pentru o familie Mihai. După cele constate s-a deplasat la subcursala BC „Moldindconbank” SA din mun. Soroca, unde a relatat problema care s-a întâmplat. Consultantul cu care a discutat la bancă, i-a comunicat că nu este posibil așa ceva, în timp ce discuta cu consultantul a primit mesaj cu un cod de modificare a codului, în asemenea circumstanțe, angajatul bancar a blocat cardul. A fost oferit un extras cu istoricul tranzacțiilor de pe ambele carduri și i s-a comunicat să se adreseze cu o plângere la Inspectoratul de Poliție Soroca. Deplasându-se la IP Soroca a înaintat plângere și a fost audiat de ofițerul de urmărire penală. Peste o perioadă mai îndelungată de timp a fost telefonat de angajații poliției care a fost din nou chemat pentru a fi audiat suplimentar. În momentul când a înaintat plângere la poliție nu cunoștea că cineva are acces la cardurile sale, deși a fost întrebat dacă cineva din membrii familiei deține aceste date și probabil le-a transmis cuiva, urmînd să discute cu soția. Revenind la domiciliu a discutat cu soția Munteanu Marionela și a întrebat-o despre această situație, urmare aflînd că în luna august pe rețeau de socializare Facebook a găsit un profil cu privire la comercializarea produselor de vestimentație, a transmis datele bancare unei persoane cu care s-a înțeles, că va vinde haine pe rețeau de socializare respectivă, creîndu-și un profil nou, unde urma să posteze pozele hainelor. De către persoana care administrează profilul, i-a transmis niște poze

cu un contract de muncă. Munca propusă soției consta în postarea articolelor de vestimentație, care ulterior să fie transmise clienților prin poștă, circumstanțe comunicate ulterior ofițerului de urmărire penală. Ulterior profilul de pe rețeaua de socializare a fost șters. Menționează că au fost transmise datele de pe cardul pe care nu-l folosește, nu a efectuat transferuri de bani, dar prin aplicație de pe cardul nefolosit s-a intrat pe contul cardului salarial de unde au fost sustrasă suma de 5000 lei.

Fiind audiată sub jurământ în cadrul cercetării judecătorești, martorul Munteanu Marionela Victor, a relatat că nu-și aduce aminte cu precizie data, dar în luna august 2020, a văzut o postare pe rețeau de socializare „Facebook”, unde dna Ciobotaru Ludmila angajează fete ca vânzatori de haine și încălțăminte online. Interesată de lucru, a scris un mesaj și a întrebat despre oferta înaintată, ultima i-a comunicat că este necesar să creeze un profil pe rețeau de socializare „Facebook”, totodată avea un grup pe aplicația „Viber”, care i-a transmis poze cu modele cu produsele care urmau a fi vândute și un model contract de angajare. Totodată i s-au cerut datele unui card bancar și numele beneficiarului cardului pe care urma să fie remunerată. A oferit numărul lung de pe cardul bancar, și a creat profilul solicitat pe rețeau de socializare „Facebook”. Scriind un mesaj prin care a concretizat seriozitatea tranzacțiilor, fiind asigurată că totul este în regulă, fiindu-i transmis o copie de buletin pe numele Ludmila Cebotari și un contract. După ce a primit prima comandă de haine, a contactat-o printr-un mesaj, fiindu-i comunicat că urmează să efectueze transfer de bani prin programa P2P. Ulterior fiind scrise mai multe mesaje la care nu răspundea Liudmila Cebotari, a refuzat să-i transmită banii, astfel s-a terminat colaborarea lor. În momentul când soțul a primit salariul și au început să se transfere banii de pe un card pe altul, care au fost ulterior sustrași. Menționează că datele care au fost oferite de la cardul soțului la acel moment nu avea bani pe el, fiind indicate doar numărul lung și numele și prenumele beneficiarului, altă informație suplimentară nu a transmis. Ludmila Cebotari, nu răspundea la mesajele sale până a dispărea banii de pe cardurile soțului, care a depistat sustragerea în ziua când a primit salariul. Nu a putut comunica cu persoana vizată referitor la cele petrecute din motiv că a șters profilul de socializare.

Vina inculpatului Miron Ludmila ***** mai este dovedită și de probele prezentate de acuzare anexate la cauza penală și cercetate în ședința de judecată și anume:

- plângerea cet. Muntean Andrei din 12.08.2020, conform căreia ultimul solicită organelor de drept să întreprindă măsuri confon legislației în vigoare cu persoanele necunoscute, care la data de 05.08.2020, în intervalul de timp ora 15:18 -15:23, i-au sustras de pe cârdul bancar emis de către BC,, Moldindcombank” S.7 prin transfer P2P din aplicația MobBanking suma de 5000 lei MD. (f.d. 7-8);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.08.2021 în cadrul căruia a fost cercetat telefonul mobil ce aparține părții vătămate Muntean Andrei de model ZTE Blade A610, în care este instalată aplicația WebBanking prin intermediul căreia, fiind efectuate mai multe operațiuni bancare au fost sustras mijloacele bănești în sumă de 5000 lei MD de la ultimul (f.d.14);

- procesul-verbal de ridicare din 25.02.2021 prin care a fost ridicată de la BC „Moldindcombank” S.A. informația cu privire la rulajul tranzacțiilor efectuate de pe cardul bancar eliberat pe numele lui Pereu Tudor Gheorghe, contractul de muncă întocmit pe numele lui Pereu Tudor Gheorghe întocmit în Republica Irlanda, cardul bancar nr.***** (f.d.110);

- procesul-verbal de examinare din 05.11.2021 prin care a fost examinată informația cu privire la rulajul tranzacțiilor efectuate de pe cardul bancar eliberat pe numele lui Pereu Tudor Gheorghii conform căruia cardul bancar nr.***** eliberat pe numele lui Pereu Tudor Gheorghe la data de 05.08.2020, ora 15:23, a fost alimentat cu suma de 1000 lei MDL și la ora 15:24 aceiași

dată repetat a fost alimentat cu suma de 1000 lei MDL (f.d.13);

-procesul-verbal de ridicare din 05.11.2021 prin care a fost ridicate de la BC „Moldindcombank” S.A. informația cu privire la beneficiarul mijloacelor bănești transferate prin P2P: MDA Chișinău MOB_BANKING ce a avut loc la 05.08.2020, în perioada de timp ora 15:17-15:18 de pe contul bancar cu nr.***** ce aparține părții vătămate Muntean Andrei (f.d.38);

-procesul-verbal de examinare din 05.11.2021 prin care a fost examinată informația cu privire la beneficiarul mijloacelor bănești transferate prin P2P: MDA Chișinău MOB BANKING ce a avut loc la 05.08.2020, de pe contul bancar cu numărul ***** ce aparține părții vătămate Muntean Andrei, conform căruia la data de 05.08.2020, ora 15:23 a fost efectuat un transfer prin operațiunea P2P în sumă de 1000 lei MDL pe contul bancar cu numărul *****, card bancar nr.***** ce aparține cet. Pereu Tudor, ulterior la aceeași dată ora 15:24 prin operațiunea P2P repetat a fost efectuat un transfer în sumă de 1000 lei MDL la același cont bancar (f.d.116);

-procesul-verbal de ridicare din 13.05.2021 prin care au fost ridicate de la BC „Moldincondbank” S.A. înregistrările video de la ATM din or. Strășeni (f.d.57);

-procesul-verbal de examinare din 05.11.2021 prin care au fost examinate înregistrările video înregistrate pe un suport DVD-R, marca FREESTYLE ridicate de la BC „Moldincondbank” S.A, unde se observă cum Miron Ludmila ***** la data de 05.08.2020, ora 15:35, ridică o sumă de bani de pe cardul bancar cu nr.***** (f.d.60).

În virtutea prevederilor art.8 Cod de procedură penală, (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În contextul art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Art.6 par.2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, stabilește că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, instanța națională trebuie să efectueze o examinare efectivă a probelor propuse de părți (vezi Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct.59). În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în (hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005), a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Așadar, în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzaările au fost sau nu bine

justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978).

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, ale părții vătămate și a martorului, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, a fost săvârșite de Miron Ludmila ***** și întrunește semnele obligatorii ale componentelor de infracțiune prevăzute de art. art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, potrivit argumentelor expuse mai jos.

Astfel, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează prin declarațiile părții vătămate Munteanu Andrei, coroborate integral cu cele ale martorului Munteanu Marionela audiată în cadrul ședinței de judecată, precum și prin lipsa unor discrepante semnificative cu informația furnizată prin alte mijloace de probă. Or, prin declarațiile acestora, au descris în mod evident atât modul comiterii infracțiunii, cât și timpul acesteia și suma valorilor bănești sustrate de către inculpată, confirmate inclusiv prin probele scrise care elucidează parcursul acțiunilor inculpatei în sustragerea sumelor bănești.

Astfel, din probele enunțate denotă în primul rând inițiativa venită de la inculpata Miron Ludmila ***** în scopul comiterii infracțiunilor incriminate, ultima inducând în eroare soția părții vătămate sub pretextul încheierii unui contract de muncă prin care Munteanu Marionela va vinde piese vestimentare pe rețele de socializare pentru care va fi remunerată, fără a avea scopul de executare a contractului încheiat, coagulând astfel scopul de cupiditate și intenția comiterii anume a unei infracțiuni de escrocherie din partea inculpatei, a obținut de la ultima datele cardului bancar ce aparține părții vătămate Munteanu Andrei, nefolosit de acesta, însă gestionat prin aceeași aplicație bancară, prin care gestiona cardul salarial, gestionând și sustrăgând sursele bănești pe care le deținea Munteanu Andrei pe cardul salarial prin 5 operațiuni ca rezultat sustrăgând 5000 lei.

În aceste condiții, instanța consideră realizată fapta infracțională comisă cu intenție de către făptuitoarei, susținută prin probele enunțate supra, ce demonstrează consecutivitatea evenimentelor descrise și vinovăția inculpatei Miron Ludmila *****.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe aceste capete de acuzare sunt suficiente, bazate pe circumstanțe de fapt veridice, din care denotă că au fost comise infracțiunile de escrocherie, prin intenție directă, motivele infracțiunii fiind concretizate prin interesul material.

Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Miron Ludmila ***** la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar ca aceasta să fie condamnată pentru comiterea infracțiunii incriminate conform actului de învinuire, reieșind din considerentele enumerate, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o

îndoială și dovedesc cert că inculpata a comis infracțiunea incriminată, conform relatărilor susținute supra.

În acest mod, instanța constată că în contextul infracțiunii, inculpata a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, care are un caracter complex, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar acțiunea adiacentă fiind exprimată în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Obiectul material al infracțiunilor în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe existând în mijloacele bănești dobândite ilicit.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) Cod civil (art. 288 alin. (5) Cod civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv banii, iar conform art. 455 Cod civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

Analizând latura obiectivă a componenței infracțiunilor incriminate lui Miron Ludmila *****, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean. Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în cuantum bănesc pentru fiecare caz separat, manifestă un caracter considerabil pentru părțile vătămate, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probe administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin inducerea în eroare se înțelege dezinformarea conștientă a victimei care constă în prezentarea vădit falsă a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale, în cazul dat, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Prin abuz de încredere se înțelege că, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între dânsul și victimă.

La fel, instanța de judecată constată că infracțiunea a fost comisă, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Pereu Liliana, or suma de 5000 lei au fost sustrate prin intermediul aplicației P2P în 5 tranzacții, dintre care 2 tranzacții au finalizat prin direcționarea sumei de 2000 lei pe contul-card ce aparține lui Pereu Tudor, gestionat de către fiica sa Pereu Liliana, iar celelate trei tranzacții au fost direcționate pe contul lui Miron Ludmila *****.

Astfel, din materialele dosarului penal, în cumul cu alte circumstanțe, precum declarațiile personale a părții vătămate în cadrul sesizării și audierii acestora cu privire la considerabilitatea bunurilor sustrate, nemodificate pe parcursul procesului penal, importanța mijloacelor bănești sustrate pentru aceștia, care sunt importanți și necesari în activitatea zilnică a părților vătămate, în ansamblu confirmă trăsăturile considerabile ale prejudiciului cauzat.

Instanța reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

La cazul dedus judecății, acest fapt se dovedește prin declarațiile și sesizările părții vătămate care indică direct la modul în care au dispus de mijloacele bănești dobândite inculpata, declarații ce coroborează între ele și stabilesc inducerea în eroare a lui Muntean Marionela prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii contractului de muncă care a fost determinată de comportamentul dolosiv a inculpatei, impune instanței ideea că în toate cazurile, în mod similar, consimțământul victimei a fost viciat la momentul transmiterii datelor cardului bancar prin înșelăciune comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care i-a creat lui Munteanu Marionela o reprezentare falsă a realității.

Mai exact, inculpata, prin intermediul convorbirii scrise cu Muntean Marionela, sub un alt nume, a solicitat transmiterea datelor contului de card, abuzând astfel de încrederea acordată, sub pretextul achitării salariul pentru serviciile de vânzare a pieselor vestimentare mijloacele bănești, în privința cărora inculpata nu a întreprins nici o acțiune de respectare a obligațiilor asumate, având din start intenția dobândirii ilicite a mijloacelor bănești, a indus-o în eroare pe aceasta prezentându-i copii ale unor acte ce confirmau deținerea unor magazine deschise în centrele comerciale, care de fapt nu există.

Astfel, în rezultatul solicitării inculpatei Miron Ludmila *****, Muntean Marionela fiind sigură de bunele intenții ale acesteia, dar și de faptul este angajată în calitate de vânzător prin intermediul rețelelor de socializare, i-a transmis datele cardului bancar ce aparține lui Munteanu Andrei, iar inculpata s-a eschivat ulterior, nerăspunzând la mesaje, sustrăgând mijloacele bănești bănești prin intermediul aplicației P2P, de pe alt cont card bancar deținut de soțul său și gestionat prin aceeași aplicație bancare.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunilor de către inculpata Miron Ludmila *****.

Instanța de judecată reține faptul că inculpata Miron Ludmila ***** la faza urmăririi penale nu a recunoscut vinovăția sa, însă din declarațiile părții vătămate și a martorului audiat în ședința de judecată au fost oferite detalii despre modul sustragerii mijloacelor bănești de pe contul lui Munteanu Andrei, declarații care sunt apreciate ca veridice din motivul coroborării acestora cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și

locul comiterii infracțiunii, dar și din lipsa oricăror discrepanțe semnificative dintre acestea.

La fel, din ansamblul circumstanțelor obiective descrise și apreciate anterior, instanța a stabilit cu certitudine că inculpata Miron Ludmila *****, la fel a manifestat intenție directă la comiterea infracțiunii incriminate, or aceasta a întreprins acțiuni directe în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate, fiind succedate organizat și bine chibzuit, în circumstanțe în care ar fi imposibil pentru orice persoană să nu perceapă caracterul ilicit al faptei comise.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnelor obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunilor, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatei de a beneficia de mijloacele bănești sustrase, de a le trece în posesia ei, dovadă fiind transferul sumelor bănești prin intermediul aplicației P2P a sumelor pe conturile card bancare ce îi aparțin ei, dar și lui Pereu Liliana.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunilor, conform art. 21 alin. (2) Cod penal, de persoana care a împlinit vârsta de 14 ani.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatei Miron Ludmila ***** în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, escrocheria adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare săvârșită de două persoane cu cauzare de proporții considerabile, având în vedere faptul că în acțiunile acestora sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Miron Ludmila ***** la răspundere penală.

Instanța de judecată va aprecia critic poziția apărării despre emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Miron Ludmila ***** din motivul neidentificării de către acuzare a modalității de sustragere a sumelor bănești de pe contul-card bancar, or, prin prisma analizei probelor administrate de către acuzatorul de stat, s-a stabilit cu certitudine că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatei Miron Ludmila ***** în comiterea infracțiunii imputate și a modului comiterii faptei, or, toate probele administrate și cercetate în ședința de judecată sunt concludente și pertinente, coroborând între ele, iar poziția apărării fiind apreciată ca fiind o tactică de apărare și justificare a acțiunilor inculpatei, care de fapt nu corespund realității și sunt în contradicție cu normele imperative prevăzute de legislația penală, precum și cu întreg probatoriul din dosar, având un singur scop, evitarea răspunderii penale,

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea

socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal săvârșită de către inculpată, instanța, conform art.16 Cod penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, comise cu intenție, or fapta a fost comisă în anul 2021 până la modificările introduse prin Legea nr. 247 din 29.07.2022 intrând în vigoare la 28.08.2022.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpata Miron Ludmila ***** face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Totodată, instanța de judecată circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante în privința inculpatei Miron Ludmila ***** nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 190 alin. (2) Cod penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, o pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecția proprietății sale și libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziții.

În acest sens, având în vedere cele menționate și prevederile legii penale, ținând cont de art.6, 7, 61, 75 Cod penal, și anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, de faptul că are la întreținere 3 copii minori, anterior nu a fost condamnată, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța va considera posibilă aplicarea unei pedepse principale pecuniare,

considerând că această pedeapsă va fi una echitabilă, or, în opinia instanței solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei pedepse cu închisoare, este una mult prea aspră, deși legea prevede și alte pedepse, alternative închisorii.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele cazului ținând cont de opinia participanților la proces și în deosebi cea a victimei, care nu are pretenții materiale, instanța va stabili lui Miron Ludmila ***** pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 1350 unități convenționale, echivalent a 67 500,0 (șaizeci și șapte mii,0) lei cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor pe un termen de 3 (trei) ani.

Totodată, instanța de judecată constată pe cazul dat intervenirea circumstanțelor care condiționează aplicarea în privința inculpatei Miron Ludmila ***** a legii cu privire la amnistie, argumentată prin următoarele.

Instanța de judecată constată, că art.1 din Legea nr.243 din 24.12.2021 ”Privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, expres stabilește, că este aplicabilă condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2–5,7, 8.

Potrivit art.2 alin.(1) din lege, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Potrivit art. 2 alin. (3) și (4) al Legii menționate se indică, că încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate, în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, comisă de Miron Ludmila ***** conform art. 16 Cod penal, se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin urmare, instanța de judecată constată întrunirea cerințelor stipulate în actul amnistiei nominalizat.

Potrivit art.332 Cod de procedură penală (1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5) –9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. (4) Sentința de încetare a procesului penal poate fi atacată cu apel sau, după caz, cu recurs în instanța ierarhic superioară, în modul prevăzut de prezentul cod.(5) În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct.2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal.

În cazul dat inculpata Miron Ludmila ***** nu cade sub interdicția reglementată la art. 6 din prezenta lege, astfel instanța consideră aplicabile prevederile art-lor 107 Cod penal și 285

Cod de procedură penală, în privința acestora, stabilind temei pentru încetarea procesului penal în legătură cu amnistia - Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în vigoare de la publicare la 31.12.2021 M.O 325-333.

Prin urmare, luând în considerație că, pe parcursul examinării cauzei penale, a fost stabilită cu certitudine vinovăția inculpatei Miron Ludmila ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (2) lit.b), c) Cod penal, infracțiune care a fost comisă până la intrarea în vigoare a Legii nr. 243 din 24.12.2021, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă a închisorii de până la 5 ani, iar careva temeiuri prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 care ar împiedica aplicarea actului de amnistie de către instanța de judecată nu au fost stabilite, instanța conchide asupra liberării Miron Ludmila ***** de la executarea pedepsei stabilite sub formă de amendă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.b), c) din Codul penal, în legătură cu survenirea actului de amnistie. Or, amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

În conformitate cu prevederile art.340, 382, 384-385, 387, 391 alin. (1) pct. 6)-394 Cod de procedură penală, art.107 Cod penal, instanța de judecată,-

COMDAMNĂ :

Se recunoaște vinovată pe Miron Ludmila *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.b), c) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 1350 (una mie trei sute cinzeci) unități convenționale echivalentul a 67 500 (șaizeci și șapte mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor pe un termen de 3 (trei) ani.

În corespundere cu art.389 alin.(4) pct.2) CPP, art.107 alin.(1) CP, Miron Ludmila ***** se liberează de la executarea acestei pedepse în temeiul art.2 al Legii nr.243 din 24.12.2021 (în vigoare 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Miron Ludmila ***** urmează să execute pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul central).

Sentința pronunțată public la data de 27 martie 2023.

**Președinte de ședință,
Judecător**

Lina Popescu

**Copia corespunde originalului
Judecător LinaPopescu**